

ความสัมพันธ์ระหว่างการงานและการสมมพسان อัตรากำลังกับคุณภาพการพยาบาล ในงานพื้นที่ใน : กรณีศึกษาโรงพยาบาลระดับ M2

นางสาวมนีรัตน์ กองเดพันธ์
พยาบาลวิชาชีพ (ด้านการพยาบาล) กลุ่มงานการพยาบาล
โรงพยาบาลอุ่นไอ จ.สุพรรณบุรี

ความสำคัญของปัญหา

คุณภาพการพยาบาล หมายถึง คุณลักษณะของการบริการพยาบาลที่เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพพยาบาลซึ่งได้กำหนดไว้ อันได้แก่ มาตรฐาน เชิงโครงสร้าง เชิงกระบวนการและเชิงผลลัพธ์ ที่ปราศจากข้อผิดพลาด โดยครอบคลุมบริการหลัก (Core service) และบริการที่เกี่ยวนี้อยู่ (Peripheral service) ที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ป่วย ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ เพื่อให้ผู้ป่วยหายจากภาวะที่เจ็บป่วย มีสุขภาพดี สามารถดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติได้ และมีผลลัพธ์ตามหลักวิชาการ เป็นไปตามความคาดหวังของผู้ป่วยและครอบครัว^[1-4] โดยมีตัวชี้วัดครอบคลุมประเด็นคุณภาพเหล่านี้ ได้แก่ ประสิทธิผล เหมาะสม มีประโยชน์ ทันเวลา ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ^[5]

ปัจจุบันมีการรับรองและประเมินคุณภาพการดูแลมีความหลากหลายทั้งรูปแบบและกรอบแนวคิดตามระบบการรับรองคุณภาพต่าง ๆ การประเมินคุณภาพการพยาบาลจึงเป็นข้อกำหนดหลักในการประเมินของทุกระดับรับรองคุณภาพ นอกจากนี้ วงการพยาบาลได้มีการศึกษาคุณภาพการพยาบาลจากหลายมุมมองแตกต่างกันตามบริบทและความก้าวหน้าของวิชาชีพ ได้แก่ การศึกษาการใช้กระบวนการพยาบาลจากตัวชี้วัดคุณภาพทางการพยาบาล การศึกษาจากการใช้มาตรฐานเชิงโครงสร้าง กระบวนการและเชิงผลลัพธ์ รวมทั้งศึกษาจากรายงานความครบถ้วนสมบูรณ์ของการพยาบาล ซึ่งพบว่ามีรายงานการขาดความครบถ้วนสมบูรณ์ของการพยาบาล (missed nursing care) เนื่องจากพยาบาลปฏิบัติการพยาบาลได้บางส่วน หรือปฏิบัติไม่ทันเวลา ล่าช้า หรือไม่ได้ปฏิบัติโดยที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดอุบัติการณ์ไม่พึงประสงค์ (adverse event) แก่ผู้ป่วย ได้แก่ การเกิดภาวะแทรกซ้อน ต้องอยู่โรงพยาบาลนานขึ้น วิตกกังวล หดหู่ พยาบาลเกิดความท้อแท้ ความพึงพอใจในงานลดลง เพิ่มอัตราการลาออก^[6-7] ดังนั้น การดักจับ อุบัติการณ์การขาดความครบถ้วนสมบูรณ์ของการพยาบาลจึงเป็นมิติใหม่ของการศึกษาคุณภาพการพยาบาลที่มีประโยชน์ทั้งในด้านการมีหลักฐาน เชิงประจักษ์ที่จะใช้ผลการศึกษามาพัฒนาวิชาชีพพยาบาลในด้านการบริหารและการบริการพยาบาล

ด้วยบริบทการขาดแคลนอัตรากำลังของพยาบาลในประเทศไทย ในปี 2557-2558 พบร่วมกัน 36,862 คน^[8] ทั้งนี้ สภาพการพยาบาลซึ่งเป็นหน้าที่ควบคุมกำกับการปฏิบัติการพยาบาลให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพ จึงกำหนดมาตรฐานสัดส่วนพยาบาล ต่อผู้ป่วยไว้^[9] แต่ในทางปฏิบัติยังมีโรงพยาบาลที่ไม่สามารถจัดการอัตรากำลังให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดอยู่มาก สอดคล้องกับผลทำการตรวจเยี่ยมของผู้ป่วยของผู้วิจัย พบว่า สัดส่วนพยาบาลต่อผู้ป่วยไม่ได้มาตรฐานตามที่สภากาชาดไทยกำหนด ภาระงานพยาบาลในแต่ละผลลัพธ์เริ่มมากขึ้น และพยาบาลมีความรับผิดชอบ จึงมักทำงานจนล่วงเลยเวลาของพยาบาล พบความเหนื่อยล้า ห้อแท้ ไม่มีความสุขในงาน พบรุคุณภาพการพยาบาลลดลง อุบัติการณ์ไม่พึงประสงค์เพิ่มขึ้นและเกิดช้า และผู้ป่วยได้รับการพยาบาลบางอย่างที่ล่าช้า หรือไม่ครบถ้วน

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาระงานและการสมมพسانอัตรากำลังกับคุณภาพการพยาบาล โดยการใช้เครื่องมือที่น่าเชื่อถือและมีความใกล้เคียงของการรับรู้ทั้งด้วยมุมมองของผู้รับบริการและมุมมองของพยาบาล ย้อมแสดงมิติการวัดและประเมินคุณภาพที่เหมาะสมได้ โดยการคัดเลือกศึกษาในโรงพยาบาลระดับ M2 ซึ่งมีโรงพยาบาลลักษณะคล้ายคลึงกันกระจายทั่วประเทศไทย จึงคาดว่าจะทำให้ได้ผลการศึกษาที่เป็นข้อมูลจากบริบทของโรงพยาบาล สามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารการพยาบาลทั้งในด้านการวางแผน การจัดอัตรากำลัง การนิเทศงานพยาบาล การปฏิบัติการพยาบาล การศึกษาทางการพยาบาลและการวิจัยทางการพยาบาล อันส่งผลให้เกิดผลลัพธ์การพยาบาลที่มีคุณภาพให้กับประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- ศึกษาภาระงาน การสมมพسانอัตรากำลังและคุณภาพการพยาบาลในแผนผู้ป่วยใน โรงพยาบาล A
- ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาระงานและการสมมพسانอัตรากำลังกับคุณภาพการพยาบาลในแผนผู้ป่วยใน โรงพยาบาล A

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) แบบภาคตัดขวาง (cross-sectional) โดยทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาระงานที่วัดจากสัดส่วนพยาบาลต่อผู้ป่วยและผลลัพธ์ทางการพยาบาล และการสมมพسانอัตรากำลังกับคุณภาพการพยาบาลที่วัดจากความครบถ้วนสมบูรณ์ของการจัดการพยาบาล 12 รายการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาด้วยการใช้หน่วยวิเคราะห์ (unit of analysis) จากจำนวนครั้งของเรประปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในงานผู้ป่วยใน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ จำนวนครั้งทั้งหมดของการเข้าเรประปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในทุกผลลัพธ์ในงานผู้ป่วยใน จำนวน 2 ห้องของโรงพยาบาลระดับ M2 แห่งหนึ่ง

กลุ่มตัวอย่าง คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากประชากรเป้าหมายที่ปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยต่อเนื่องตลอด 24 ชั่วโมง ที่มีลักษณะ การปฏิบัติตามสอดคล้องกับกิจกรรมในเครื่องมือการประเมินคุณภาพการพยาบาล ใช้โปรแกรมคำนวณ G*Power 3.1.9.2 คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรด้วย Chi-square ที่ขนาดอิทธิพล (Effect size) 0.3 , $\alpha = .05$, power 0.95 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ=220 และเพื่อทดสอบโอกาสสูญเสียหรือข้อมูลไม่ครบร้อยละ 10 จึงเก็บกลุ่มตัวอย่างเพิ่มเป็น 243

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามประจํา self-reported questionnaire แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้จัดสร้างขึ้นเอง มีลักษณะให้เลือกตอบ และเติมคำในช่องว่าง ประกอบด้วย เพศ ระดับ การศึกษา ประสบการณ์การทำงานและบทบาทในการดูแลผู้ป่วย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลภาระงานและการผสมผลงานอัตรากำลัง มีลักษณะให้เติมคำในช่องว่าง ได้แก่ จำนวนและประเภทผู้ป่วยตามระดับความรุนแรง ที่ได้รับมอบหมายและทั้งหมดในห้องผู้ป่วย จำนวนและประเภทบุคลากรทางการพยาบาลที่เข้าปฏิบัติงานในเวลาระยะสุด

ส่วนที่ 3 ข้อมูลคุณภาพการพยาบาล ประเมินจากแบบสอบถามของ ภัทรมนัส สมมานีจิระประภา [10] มีลักษณะให้เลือกตอบ ประกอบด้วย รายการ ปฏิบัติการพยาบาลจำเป็นที่ผู้ป่วยสมควรได้รับ 12 รายการ ได้แก่ การเฝ้าระวังอาการเปลี่ยนแปลง การดูแลความสะอาดร่างกาย การดูแลความสะอาด ช่องปาก การจัดการความเจ็บปวด การพูดคุยหรือให้การพยาบาลเพื่อให้ผู้ป่วยรู้สึกผ่อนคลาย การให้สุขศึกษาแก่ผู้ป่วยและครอบครัว การให้ยาตามเวลา การเตรียมความพร้อมผู้ป่วยและครอบครัวก่อนเข้าห้อง分娩 การบันทึกการพยาบาลอย่างครบถ้วน การวางแผนการพยาบาล การปรับแผนการพยาบาลตามอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย การพลิกตัวผู้ป่วยอย่างสม่ำเสมอหรือการจัดท่านอนที่เหมาะสมกับสภาพการเจ็บป่วยอื่น ๆ

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาภาระงาน พบว่า มีสัดส่วนระหว่างพยาบาลต่อผู้ป่วยส่วนใหญ่สัดส่วนพยาบาลต่อผู้ป่วยเท่ากับ 1 : 7 ขึ้นไป ร้อยละ 62.6 สูงกว่า มาตรฐานที่สภากำหนดไว้เท่ากับ 1 : 4 ที่มีเพียงร้อยละ 5.8 มีผลิตภัณฑ์ทางการพยาบาลเกินค่ามาตรฐาน 110% ร้อยละ 88.1 และพบรการผสมผลงาน อัตรากำลังส่วนใหญ่ร้อยละ 49.2 มีสัดส่วนของพยาบาลวิชาชีพและบุคลากรอื่น 70: 30 ต่ำกว่ามาตรฐานที่สภากำหนดไว้เท่ากับ 80:20 ดังตารางที่ 1

2. การศึกษาคุณภาพการพยาบาลจากความครบถ้วนสมบูรณ์ของการพยาบาลใน 12 กิจกรรมพยาบาล พบว่า มีรายงานความครบถ้วนสมบูรณ์ ของการพยาบาล จำนวน 2,167 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 74.31 รายงานการขาดความครบถ้วนสมบูรณ์ของการพยาบาลทั้ง 12 รายการ รวม 749 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.69 รายการที่พบความครบถ้วนสมบูรณ์มากที่สุดและขาดความครบถ้วนสมบูรณ์น้อยที่สุด ได้แก่ การจัดการความเจ็บปวด รายการที่พบความครบถ้วนสมบูรณ์น้อยที่สุดและการขาดความครบถ้วนสมบูรณ์มากที่สุด ได้แก่ การพูดคุยหรือให้การพยาบาลเพื่อให้ผู้ป่วยรู้สึกผ่อนคลาย ดังตารางที่ 2

3. ผลการทดสอบพบความสัมพันธ์ระหว่างภาระงานกับคุณภาพการพยาบาล ดังนี้

3.1 สัดส่วนระหว่างพยาบาลต่อผู้ป่วยมีความสัมพันธ์กับความครบถ้วนสมบูรณ์ของกิจกรรมการพูดคุยหรือให้การพยาบาลเพื่อให้ผู้ป่วยรู้สึกผ่อนคลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ดังตารางที่ 3

3.2 ผลิตภัณฑ์ทางการพยาบาลมีความสัมพันธ์กับความครบถ้วนสมบูรณ์ของกิจกรรม การให้ยาตามเวลา และการพลิกตัวผู้ป่วยอย่างสม่ำเสมอหรือการจัดท่านอนที่เหมาะสมกับสภาพการเจ็บป่วยอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ดังตารางที่ 4

4. ผลการทดสอบไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการผสมผลงานอัตรากำลังกับคุณภาพการพยาบาล

ตารางที่ 1 สัดส่วนพยาบาลต่อผู้ป่วย การผสมผลงานอัตรากำลัง และ Productivity เฉลี่ย

	จำนวน	ร้อยละ
สัดส่วนพยาบาล : จำนวนผู้ป่วยเฉลี่ย (7.79 + 2.37) (3, 15)		
สัดส่วนพยาบาล : ผู้ป่วย เท่ากับ 1: 4	14	5.8
สัดส่วนพยาบาล : ผู้ป่วย เท่ากับ 1: 6	77	31.7
สัดส่วนพยาบาล : ผู้ป่วย เท่ากับ 1: 7 ขึ้นไป	152	62.6
ค่าเฉลี่ยสัดส่วน RN:NonRN เท่ากับ 66.40:33.60		
RN:NonRN ตามมาตรฐาน 80:20	10	4.1
RN:NonRN ต่ำกว่ามาตรฐานเล็กน้อย 70:30	120	49.4
RN:NonRN ต่ำกว่ามาตรฐานมาก 60:40	113	46.5
Productivity เฉลี่ย (203.26 ± 103.99) (46.43, 780.00)		
productivity ตามมาตรฐานไม่เกิน 110	29	11.9
productivity สูงกว่ามาตรฐานไม่เกิน 2 เท่า (110.1- 220)	135	55.6
productivity สูงกว่ามาตรฐานเกิน 2 เท่าขึ้นไป (มากกว่า 220.1 ขึ้นไป)	79	32.5

ตารางที่ 2 คุณภาพการพยาบาล

รายการ	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดการความเจ็บปวด	214	88.1	29	11.9
การเฝ้าระวังอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย	210	86.4	33	13.6
การดูแลความสะอาดของช่องปาก	202	83.1	41	16.9
การให้ยาตามเวลา 197	81.1	46	18.9	
การดูแลความสะอาดของร่างกาย	194	79.8	49	20.2
การปรับแผนการพยาบาลตามอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย	191	78.6	52	21.4
การวางแผนการพยาบาล	183	75.3	60	24.7
การเตรียมความพร้อมผู้ป่วยและครอบครัวก่อนการจำหน่าย	181	74.5	62	25.5
การพลิกตัวผู้ป่วยอย่างสม่ำเสมอ หรือการจัดท่านอนที่เหมาะสม				
กับสภาพการเจ็บป่วยอื่น ๆ	175	72.0	68	28.0
การให้สุขศึกษาแก่ผู้ป่วยและครอบครัว	147	60.5	96	39.5
การบันทึกการพยาบาลอย่างครบถ้วน	144	59.3	99	40.7
การพูดคุยหรือให้การพยาบาลเพื่อให้ผู้ป่วยรู้สึกผ่อนคลาย	129	53.1	114	46.9
รวม	2167	74.31	749	25.69

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนพยาบาลต่อผู้ป่วยกับคุณภาพการพยาบาล

รายการ	ค่า chi-square	ค่า P-value
การเฝ้าระวังอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย	2.881	.237
การดูแลความสะอาดของร่างกาย	5.262	.072
การดูแลความสะอาดของช่องปาก	1.338	.512
การจัดการความเจ็บปวด	.729	.673
การพูดคุยหรือให้การพยาบาลเพื่อให้ผู้ป่วยรู้สึกผ่อนคลาย	8.087	.018*
การให้สุขศึกษาแก่ผู้ป่วยและครอบครัว	2.075	.354
การให้ยาตามเวลา	1.441	.486
การเตรียมความพร้อมผู้ป่วยและครอบครัวก่อนการจำหน่าย	.960	.619
การบันทึกการพยาบาลอย่างครบถ้วน	2.337	.311
การวางแผนการพยาบาล	1.140	.566
การปรับแผนการพยาบาลตามอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย	5.842	.065
การพลิกตัวผู้ป่วยอย่างสม่ำเสมอ หรือการจัดท่านอนที่เหมาะสมกับสภาพการเจ็บป่วยอื่น ๆ	4.880	.087

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างผลิตภัณฑ์พยาบาลกับคุณภาพการพยาบาล

รายการ	ค่า chi-square	ค่า P-value
การเฝ้าระวังอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย	1.287	.525
การดูแลความสะอาดของร่างกาย	1.154	.561
การดูแลความสะอาดของช่องปาก	2.359	.307
การจัดการความเจ็บปวด	2.444	.295
การพูดคุยหรือให้การพยาบาลเพื่อให้ผู้ป่วยรู้สึกผ่อนคลาย	3.062	.0216
การให้สุขศึกษาแก่ผู้ป่วยและครอบครัว	.545	.761
การให้ยาตามเวลา	8.221	.016*
การเตรียมความพร้อมผู้ป่วยและครอบครัวก่อนการจำหน่าย	2.110	.348
การบันทึกการพยาบาลอย่างครบถ้วน	.127	.938
การวางแผนการพยาบาล	.997	.608
การปรับแผนการพยาบาลตามอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย	2.970	.227
การพลิกตัวผู้ป่วยอย่างสม่ำเสมอ หรือการจัดท่านอนที่เหมาะสมกับสภาพการเจ็บป่วยอื่น ๆ	7.335	.026*

การอภิปรายผลการวิจัย

1. ภาระงาน ศึกษาจากสัดส่วนของพยาบาลวิชาชีพต่อจำนวนผู้ป่วยและผลิตภัณฑ์การพยาบาล มีผลการศึกษา ดังนี้

1.1 สัดส่วนของพยาบาลวิชาชีพต่อจำนวนผู้ป่วย 6 คนขึ้นไป สูงถึงร้อยละ 94.2 ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน เนื่องจากมีจำนวนพยาบาลวิชาชีพเพียง ร้อยละ 80 ของ FTE ไม่เพียงพอต่อปริมาณผู้ป่วยที่มีจำนวนมาก ซึ่งจำนวนพยาบาลตามมาตรฐานที่ยอมรับได้ จะป้องกันอุบัติการณ์ไม่พึงประสงค์ ลดจำนวนวันนอนโรงพยาบาล ลดอุบัติเหตุจากการลากอก และเพิ่มความพึงพอใจในงานของพยาบาล^[11-12]

1.2 ผลิตภัณฑ์การพยาบาล ส่วนใหญ่สูงกว่ามาตรฐาน 110 % ถึงร้อยละ 86 หมายความว่า มีภาระงานมาก แต่มีจำนวนเจ้าหน้าที่น้อยเกินไปซึ่งเป็นความเสี่ยงสูงต่อผู้ป่วยและเป็นสาเหตุให้เจ้าหน้าที่ขาดช่วงและกำลังใจได้ โดยปัจจัยที่ทำให้เกิดผลิตภัณฑ์การพยาบาลสูง อาจเนื่องมาจากการหอบผู้ป่วยที่เลือกศึกษาเป็นตีกหลักที่จัดบริการผู้ป่วยในทั้งประเภทศัลยกรรม อายุกรรม และอโรโปรดิกส์ ที่มีความต้องการชั่วโมงการพยาบาลที่สูง รวมทั้งมีประเภทผู้ป่วยวิกฤตหรือเกี่ยวกับตัวเดียว I.C.U. ที่มีจำนวนจำกัดเพียง 8 เตียง ไม่เพียงพอสำหรับผู้ป่วยหนัก หรือการส่งต่อไปยังโรงพยาบาลที่มีศักยภาพสูงกว่าที่ต้องใช้เวลาในการติดต่อประสานงาน ประกอบกับมีแพทย์เฉพาะทางที่มีศักยภาพในการดูแลผู้ป่วยหนักได้ระดับหนึ่ง

2. อัตรากำลังผสมผสาน มีสัดส่วนเฉลี่ยเท่ากับ 66:33 ต่ำกว่ามาตรฐานที่สภากาชาดกำหนดไว้ เนื่องจากมีจำนวนผู้ช่วยการพยาบาลไม่เพียงพอต่อการจัดผสมผสานอัตรากำลังได้ตามเกณฑ์ จึงไม่ลดภาระงานพยาบาลที่ผู้อื่นท่านได้ตามข้อกำหนด ซึ่งการจัดผสมผสานอัตรากำลังที่ดี ต้องมีสัดส่วนของจำนวนรวมทั้งระดับการศึกษาหรือสมรรถนะพยาบาลที่สูงขึ้น จึงจะส่งผลต่อการเกิดผลลัพธ์ที่ดีของผู้ป่วย^[13]

3. คุณภาพการพยาบาล โดยศึกษาจากความครบถ้วนสมบูรณ์ของการพยาบาล พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 74.61 มีความครบถ้วนสมบูรณ์ของ การพยาบาลมากกว่าการขาดความครบถ้วนสมบูรณ์ที่มีเพียงร้อยละ 25.69 โดยพบว่ากิจกรรมการพยาบาลที่ขาดมีความครบถ้วนสมบูรณ์อยู่ที่สุด ได้แก่ การจัดการความเจ็บปวด ซึ่งเป็นกิจกรรมร่วงด่วนที่มีเป้าหมายและเน้นเรื่องความปลอดภัยเป็นอันดับแรก เพราะเป็นความต้องการจำเป็นของผู้ป่วยขณะเข้ารับการรักษาพยาบาล รวมทั้งเป็นกิจกรรมที่ถูกตรวจสอบจากหน่วยงานเป็นประจำและมีการบันทึกอย่างสม่ำเสมอ ส่วนการขาดความครบถ้วนสมบูรณ์ที่มากที่สุด ได้แก่ การพูดคุยกหรือให้การพยาบาลเพื่อให้ผู้ป่วยรู้สึกผ่อนคลาย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้เวลามากและคนอื่นไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าได้ทำหรือไม่ เพราะไม่ปรากฏหลักฐานในบันทึกการพยาบาลหรือมีการบันทึกอย่างสม่ำเสมอ

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาระงานกับคุณภาพการพยาบาล พบว่า

4.1 สัดส่วนพยาบาลต่อผู้ป่วยมีความสัมพันธ์กับกิจกรรม การพูดคุยหรือให้การพยาบาลเพื่อให้ผู้ป่วยรู้สึกผ่อนคลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากผลการศึกษานี้พบว่า ส่วนใหญ่สัดส่วนของพยาบาลต่อผู้ป่วยสูงขึ้นด้วย 1:7 คนขึ้นไป เป็นภาระงานที่สูงกว่ามาตรฐาน โดยสัดส่วนระหว่างพยาบาลต่อผู้ป่วยที่ดีที่สุด คือ 1 : <4^[4] ถึงแม้ว่าพยาบาลได้ใช้กระบวนการพยาบาลในการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อให้ผู้ป่วยปลอดภัย แต่ด้วยสัดส่วนของผู้ป่วยที่เพิ่มมากขึ้น พยาบาลจึงต้องวางแผนดูแลผู้ป่วยตามบริ曼ผู้ป่วยที่เพิ่มมากขึ้นด้วย โดยจัดลำดับความสำคัญและเลือกทำในกิจกรรมจำเป็นร่วงด่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุกคามต่อชีวิตก่อน ทำให้เกิดอุบัติการณ์การขาดความครบถ้วนสมบูรณ์ของการพยาบาลในบางรายการที่ไม่ร่วงด่วน เช่น กิจกรรมการพูดคุยหรือให้การพยาบาลเพื่อให้ผู้ป่วยรู้สึกผ่อนคลาย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้เวลาในการปฏิบัติ จากการศึกษานี้ยังพบว่ามีจำนวนอุบัติการณ์ที่มากขึ้นตามสัดส่วนผู้ป่วยที่เพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Ball JE. ที่พบว่า เมื่อเพิ่มจำนวนผู้ป่วยในสัดส่วนระหว่างพยาบาลต่อผู้ป่วยจะทำให้เกิดอุบัติการณ์การขาดความครบถ้วนสมบูรณ์ของการพยาบาลเพิ่มขึ้น^[14]

4.2 ผลิตภัณฑ์การพยาบาลมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการให้ยาตามเวลา และการผลิตตัวผู้ป่วยอย่างสม่ำเสมอหรือการจัดทำ่นอนที่เหมาะสมกับสภาพการเจ็บป่วยอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลิตภัณฑ์การพยาบาล เป็นภาระงานของพยาบาลที่ต้องให้การพยาบาลตามความต้องการจำเป็นต่างกันของผู้ป่วยแต่ละประเภท จากผลการศึกษาพบว่ามีผลิตภัณฑ์การพยาบาลสูงกว่า 110 % ถึงร้อยละ 88.10 ซึ่งหมายถึงภาระงานมากแต่ค่าน้อย พยาบาลจึงต้องวางแผนให้การพยาบาลที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ป่วยแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม โดยมุ่งเน้นเรื่องความปลอดภัย มีการใช้ข้อมูลจำเป็น ได้แก่ การประเมินความเสี่ยง ความต้องการพยาบาลกับภาวะสุขภาพของผู้ป่วย และผ่านการตัดสินใจที่สำคัญของพยาบาลเพื่อกำหนดว่ากิจกรรมพยาบาลใดควรทำก่อนหรือหลัง หรือยกเลิก^[15] และผลการศึกษายังพบว่าเมื่อผลิตภัณฑ์การพยาบาลสูงขึ้น กับการขาดความครบถ้วนสมบูรณ์ของการพยาบาลเพิ่มจำนวนขึ้นชั้นกัน ซึ่งการขาดความครบถ้วนสมบูรณ์ของการพยาบาลนี้ จะนำไปสู่อุบัติการณ์ไม่พึงประสงค์ เช่น การให้ยาไม่ตรงเวลาจะทำให้ผู้ป่วยรับผลของยาไม่ต่อเนื่อง ขนาดยาไม่ครบ จะทำให้ผู้ป่วยต้องอยู่โรงพยาบาลนานขึ้น มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น โอกาสเสียชีวิตสูงขึ้น^[16] การขาดความครบถ้วนสมบูรณ์ของการพยาบาลตัวผู้ป่วยอย่างสม่ำเสมอหรือการจัดทำ่นอนที่เหมาะสมกับสภาพการเจ็บป่วยอื่น ๆ ก็จะทำให้ผู้ป่วยเกิดแพลงค์ทับ ปอดอักเสบ การไหลเวียนเลือดไม่เต็ม หลอดเลือดอักเสบ เกิดฟองอากาศในเลือด นิ่ว ก่อตัวกล้ามเนื้อ อ่อนแรง กระดูกสูญเสียและร้าว ปอดແಪะ ร่างกายหมดสติภาพ อนึ่ง การผลิตตัวผู้ป่วยหรือการจัดทำ่นอน เป็นกิจกรรมพยาบาลที่ต้องใช้เวลามาก อาจต้องใช้ผู้ช่วยเหลือ จึงถูกจัดอันดับความสำคัญรองลงมา สอดคล้องกับการศึกษา Kalisch B. และคณะ ที่พบว่าชั่วโมงการพยาบาลเฉลี่ยต่อวันอน (Hour per patient day: HPPD) สามารถทำนายการเกิดอุบัติการณ์การขาดความครบถ้วนสมบูรณ์ของการพยาบาล^[17]

4.3 ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการผสมผสานอัตรากำลังกับคุณภาพการพยาบาล ซึ่งอาจเกิดจาก Non-RN มีข้อจำกัดในด้านความรู้ ความสามารถ ประกอบกับมีผู้ป่วยประเภท 4 และ 5 เฉลี่ย 4-5 รายต่อเรือนหอผู้ป่วยที่ต้องการการดูแลจากพยาบาลวิชาชีพเท่านั้น และพยาบาลมีบทบาทในการปฏิบัติการพยาบาลด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ Non-RN ปฏิบัติตามการอบรมอย่างมีขอบเขตและภายใต้การนิเทศทั้งหมด จึงไม่น่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับความครบถ้วนสมบูรณ์ของการพยาบาล ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Kalisch BJ. ที่ไม่พบความแตกต่างกันระหว่างการจัดอัตรากำลังผสมผสานในโรงพยาบาลที่เป็น Magnet hospital และ Non Magnet hospital กับการขาดความครบถ้วนสมบูรณ์ของการพยาบาล^[18] ทั้งนี้ สำหรับ Staff mixed อาจต้องคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะทางของ RN เช่น ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานพิเศษต่าง ๆ รวมทั้ง APN ซึ่งความรู้ในบางหน่วยงาน^[8]

ข้อเสนอแนะ

1. ศึกษารายการความครบถ้วนความสมบูรณ์ของการพยาบาลที่ผู้ป่วยสมควรได้รับโดยใช้เครื่องมือ MISSCARE survey หรือ RN4CAST
2. ควรศึกษาความเกี่ยวกับเรื่องห่วงความครบถ้วนสมบูรณ์ของการพยาบาลกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น บทบาทการดูแล (nurses role) ความคุ้มค่าคุ้มทุน ผลลัพธ์ของผู้ป่วย
3. ควรศึกษารายการความครบถ้วนสมบูรณ์ของการพยาบาลที่ผู้ป่วยสมควรได้รับในแต่ละเวร รวมทั้งสาเหตุของการขาดความครบถ้วนสมบูรณ์ของการพยาบาล เพื่อใช้วางแผนอัตรากำลัง
4. การศึกษาครั้งนี้ศึกษาในกลุ่มประชากรในโรงพยาบาลระดับ M2 ควรขยายการศึกษาในกลุ่มประชากรที่มีจำนวนมากและบริบทอื่น

บรรณานุกรม

1. พรีดา อิบรักษ์. คู่มือปฏิบัติการพยาบาลขั้นวินิชาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองธรรม; 2525.
2. เพ็ญจันทร์ แสนประสัน. แนวคิดและปรัชญาการพยาบาลวิกฤติ. ใน: เพ็ญจันทร์ แสนประสัน, ลดาวัลย์ รวมเมฆ, วรรณ สมบูรณ์วิบูลย์, บรรณาธิการ. ผู้ป่วยวิกฤติกับการพยาบาล. [ม.ป.ท.]. 2531. น. 2-10.
3. วิภาดา คุณวิกิตกุล, เรมวง นันท์ศุภวัฒน์, กิ่งแก้ว เก็บเจริญ, องค์ วนากมล. การพัฒนาระบบการจัดการด้านคุณภาพการพยาบาล. พยาบาลสาร. 2543; 27:29-42.
4. สำนักการพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข. หลักสูตรการบริหารการพยาบาลแนวใหม่. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.);2547.
5. Delamont A. How to avoid the top seven nursing errors. Nursing made Incredibly Easy[Internet]. 2013 [cited 2018Apr14];11:8-10 Avialable from:https://journals.lww.com/nursingmadeincrediblyeasy/fulltext/2013/03000/How_to_avoid_the_top_seven_nursing_errors.4.aspx.
6. Ball JE,Griffiths P,Rafferty AM,Lindqvist R,Murrells T,Tishelman C.A cross-sectional study of ‘care left undone’ on nursing shifts in hospitals.Journal of Advanced Nursing(JAN). [Internet].2016[cited 2018 Mar28];72:2086-97. Avialable from:<https://doi:10.1111/jan.12976>.
7. Jone TL, Hamilton P, Murry N. Unfinished nursing care,missed care and implicitly rationed care:State of the science review.International Journal of Nursing Studies[Internet].2015[cited 2018 Mar 3];52:1121-37 Avialable from:[https://www.journalofnursingstudies.com/article/S0020-7489\(15\)00058-9/abstract](https://www.journalofnursingstudies.com/article/S0020-7489(15)00058-9/abstract)
8. สำนักการพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข. คู่มือการบริหารจัดการอัตรากำลังผู้ช่วยพยาบาล. กรุงเทพฯ: เทพเพญวนิสัย;2559.
9. สถาการพยาบาล. แนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติการพยาบาลตามจรรยาบรรณวินิชาชีพ (ฉบับปรับปรุง). พิมพ์ครั้งที่ 3.กรุงเทพฯ: จุดทอง; 2551.
10. Maneejirapakarn P.Effects of patient delivery models on nurse job satisfaction,quality of care and patient safety.[Doctoral Thesis]. Southampton :University of Southampton,faculty of Health sciences;2016.
11. Driscoll A,Grant MJ,Carroll D,Dalton S,Deaton C,Jone L,et al.The effect of nurse-to- patient ratios on nurse-sensitive patient outcomes in acute specialist units: a systematic review and meta-analysis.Eur J Cardiovasc Nurse.[Internet].2018[cited 2018Jun10];17:622Avialable from:<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/pubmed/28718658>.
12. Aiken LH, Sloane DM, Bruyneel L, Griffiths P, Busse R, Diomidous M, et al. Nurse staffing and education and hospital mortality in nine European countries: a retrospective observational study. Lancet [Internet]. 2014 [cited 2018 Jul 16];383:1824-30. PMCID: PMC4035380; NIHMSID: NIHMS571000; PMID: 24581683. Avialable from:<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4035380/>
13. Berlin G, English CR,Higgins H,Lapointe M. Optimizing the nursing skill mix: a win for nurses, patients, and hospitals [Internet]. Washington : McKinsey on Healthcare; 2014 [cited 2018 May 11]. Avialable from:<https://healthcare.mckinsey.com/optimizing-nursing-skill-mix-win-nurses-patients-and-hospitals>.
14. Ball JE, Bruyneel L, Aiken LH, Sermeus W, Sloane DM, Rafferty AM, Lindqvist R, Tishelman C,et al.Post-operative mortality, missed care and nurse staffing in nine countries: A cross-sectional study.Int J Nurs Stud. [Internet].2018[cited 2018 Jul10];78:10-5. Avialable from:<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/28844649>.
15. Kalisch BJ,Williams RA.Development and psychometric testing of a tool to measure missed nursing care. [Internet].2009[cited 2018 Mar 9];39 :211-9 Avialable from:<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/19423986>
16. Kalish BJ. Errors of omission: how missed nursing care imperils patients. Paper presented at: 2017 NCSBN Annual IRE conference; 2017 Jan 24-26 ; Clearwater Beach, Florida, USA.
17. Health Sciencs News.How low nursing Staffing can result in missed or incomplete care. [Internet]. [cited 2018 July 10].Southampton:University of Southampton;2017. Avialable from:<https://www.southampton.ac.uk/healthsciences/news/2017/08/08-missed-nursing-care>
18. Kalisch BJ, Tschanneen D.Do staffing levels predict missed nursing care? International Journal for Quality in Health Care/Oxford Academic. [Internet].2011[cited 2018 Feb28];23:302-8 Avialable from:<https://academic.oup.com/intqhc/article/23/3/302/1792830#27237478>.